

in een land, meestal met een hoofdzakelijk nog landbouwende bevolking. Ik denk aan India of China misschien en hij zal hier waarschijnlijk op gaan treden als een soort aankomend geestelijk leraar. Een volgende incarnatie zal waarschijnlijk in hetzelfde werelddeel en heel vaak in dezelfde omgeving geschieden en hier zou hij dan op gaan treden als een werkelijke Meester. Een rondtrekkende Meester veelal met misschien een enkel rustpunt. Hij zou hier af kunnen wijken, hij zou dus een natuurmagiër kunnen worden en dan bijvoorbeeld in Tibet terecht kunnen komen.

Wanneer hij dat heeft gedaan dan zal zijn volgende functie altijd òf registrerend òf priesterlijk blijven. Dat zijn de functies waarop hij persoonlijk door zijn vorige incarnaties het gemakkelijkst aanspreekt. Hij heeft gevoel voor detail, eerste incarnatie, een direct gevoel van verbonden zijn met geesten, hij heeft er een godsdienstige achtergrond bij, dus moeten we aannemen dat hij bijvoorbeeld laten we maar zeggen in Rome of in Griekenland komt. Daar zal hij zich ontwikkelen tot een toch wel religieus denkend filosoof.

En als die incarnatie in Griekenland plaats vindt, zal het waarschijnlijk in de voortijd zijn waarin Griekenland dus nog geen Pantheon kende en zal zijn volgende incarnatie hem waarschijnlijk terug stellen in het late Rome, waar hij dan waarschijnlijk behoort bij de overblijvende heidense mystici. Vandaar uit kunnen we hem dan naar de één of andere sekte zien verhuizen. De kans dat hij werkelijk priester wordt in een werkelijk algemeen aanvaard geloof is niet zo groot, hij heeft zelfstandigheid geleerd en we kunnen ons voorstellen dat hij een hageprediker wordt of iets dergelijks.

Of dat hij misschien gaat behoren tot een zeer stricte of een vrijzinnige, een Waldenser of iets dergelijks. Van daaruit wordt hij geconfronteerd met economische noden. Dat betekent dat zijn belangstelling voor minutiën hem ook brengt tot een direct zoeken eigenlijk naar samenhang. In een volgende incarnatie zal hij waarschijnlijk een sociale functie hebben en die functie kan er één zijn van priester maar ook bijvoorbeeld herbergier of medicus. Maar hij zal wel op de centen letten.

Hier ontdekt hij echter dat het vergaren van bezit op zichzelf weer niet aanvaardbaar is en als hij weer incarneert zal hij waarschijnlijk een onderzoeker zijn. Ik denk bij voorbeeld laat-Engeland, een onderzoeker op natuurkundig gebied. Wel met religieuze overtuigingen, maar toch eigenlijk met de neigingen om voor zich besloten te onderzoeken en daarbij eigen bezit op te offeren aan het onderzoek. Wanneer zo iemand dan in deze tijd weer zou incarneren, dan zou hij waarschijnlijk behoren tot de vrijdenkers of een dergelijke groep.

Hij zou heel waarschijnlijk geboren worden in één van de westerse beschavingen, techniek, wetenschap, mechanisatie, de mogelijkheid tot lering en ervaring op dat terrein. Het is aan te nemen dat hij daarbij toch ook weer zal zoeken naar een docerende functie. Wanneer hij daarna nog een keer terug komt en dan zitten we in de toekomst, kunnen we aannemen dat hij alles zal samenvatten en probeert als het ware een nieuwe denkrichting tot stand te brengen.

En vanuit die nieuwe denkrichting kan hijzelf een voldoende bereiking hebben en dus niet meer incarneren, of hij kan daardoor gestuurd worden in de richting van een bestuursfunctie, waarbij hij echter niet zichzelf zoekt. Hier hebt u dus van één individu een reeks ervaringen. Wat is nu de bewustwording hierbij? Je doet een ervaring op. Deze ervaring berust op stoffelijke feiten. We gaan uit van stoffelijkheden.

Maar de gebondenheid die je gevoelsmatig hebt met hetgeen je doet, brengt een groot gedeelte van die kwaliteiten over in de geest. De geest kan daarmee werken in de wereld waarvan zij zich bewust is, maar zij kan gelijktijdig wanneer een incarnatie-noodzaak ontstaat, kiezen voor een voertuig waarin die eigenschappen of die mogelijkheden in ruimere mate aanwezig zijn. Wanneer je iemand hebt die altijd bezig is geweest met jacht, met veeteelt, dan zoekt men naar een landelijke gemeenschap, maar gelijktijdig naar een gemeenschap die een stap vooruit is.

Het geboren worden in een boerenfamilie, ligt dáár dus in. De sjamaanperiode heeft hem dus de macht laten proeven, want het is een soort macht, van het ziener zijn, dus het middelpunt van de stam op een bepaald terrein, alsook van de aanvaarding van een geestelijke wereld. En het beleven van verbondenheden erbij en dat heeft ook emotionele invloed. Vandaar wordt duidelijk dat hij de richting uit gaat van het priesterlijke. Maar omdat hij zijn milieu nog kiest op grond van zijn voorgeschiedenis, dus verbonden met het land met waadom, met jacht, met vee, zal hij in dat leven er tussen twee stoelen in zitten.

Hij kan acoliet worden, hij kan gaan zoeken naar de priesterlijke wijsheid, maar hij kan zich de verbondenheid met het land niet zonder meer ontzeggen want dat is ook een incarnatie kwestie, dat zit er in uit de vorige levens. Nu wordt hij zich bewust van de mogelijkheid van het priester zijn. Zijn binding is in de eerste plaats de denkwereld geworden, of geloofswereld of voorstellingswereld en niet zozeer meer een bepaald natuuraspect. Vandaar dat hij nog wel incarneert in een landelijke omgeving, waar landbouw en veeteelt erg belangrijk zijn, maar dat hij toch zelf de richting uitgaat van filosofie, van verkondiging van godsdienstleer en wat dies meer zij.

Dan ontdekt hij daardoor dat godsdienst eigenlijk in zichzelf bepaalde zinloosheids elementen omvat en hij probeert het zinloze van het uiterlijke te vervangen door iets wat innerlijk betekenisvol is. Daardoor zal hij waarschijnlijk een filosoof zijn en van filosoof uit naar een stoïcijnse levenshouding, waarbij hij eigenlijk leeft op het minimum, is ook waarschijnlijk de Caniï .Toch ontbreekt er weer iets, de groepsverbondenheid, de godsdienst, daardoor zoekt hij een gemeenschap waarin de leefwaarden en belevingsmogelijkheden op het peil van èn mystiek èn eenvoud liggen.

Vandaar dat ik zeg hij zal waarschijnlijk Waldenzer zijn of iets dergelijke. Dan ontdekt hij dus dat hier het geloof een verstarring veroorzaakt die alleen door weten kan worden doorbroken. Vandaar de neiging om de richting van de wetenschap uit te gaan. Maar de tussenfase is onvermijdelijk, want je kunt niet ineens van geloof overstappen naar iets anders. Je gaat dus een tussentrap zoeken en de herbergier is in zekere zin ook de verzorger en soms zelf de biechtvader voor vele van zijn gasten.

Vandaar kun je wèl overgaan naar wetenschap, hij wordt gelijktijdig een soort wetenschappelijk heremiet. En als hij dat heeft gehad dan gaat hij dus zoeken naar de mogelijkheid om zijn mystieke werkelijkheid en feiten in overeenstemming in overeenstemming te brengen en dat bepaalt dan weer de verdere incarnatie. Kom je dan tot een bereiking, dan is die bereiking zo ontzèttend belangrijk voor je, dat je zoekt naar een nieuwe uitingsmogelijkheid om dit met anderen te delen . Vandaar zijn leraar of godsdienstfunctie in een latere incarnatie.

Ik geloof dat dat tot zover duidelijk is, hè? En dan krijgen we de kwestie van groepsincarnatie. Hier spelen andere zaken een rol dan

in het eerste geval. We hebben nu een individuele ontwikkeling gevogd, maar in de groep kan dit ontstaan: een groot gedeelte van de emotionele belevingen zijn gekoppeld aan bepaalde persoonlijkheden. Er zijn sterke bindingen en sterke aversies ontstaan. In een incarnatie patroon trekt dat naar elkaar toe. Exeptionele figuren zullen nooit in een groepsincarnatie blijven, die zullen zich er altijd buiten plaatsen. Maar het gemiddelde van de mensen heeft in een bepaalde periode de gemiddelde problemen, de gemiddelde belevingen, enzovoort.

Heel veel mensen kunnen dus in een bepaalde tijd een vergelijkbare reeks van waarnemingen en belevingen naar de geest hebben overgeseind. Dat houdt in een vergelijkbare mogelijkheid bij incarnatie. En nu speelt het aantrekkingspatroon een rol. Iemand waarmee je heel goed bevriend bent geweest, gehuwd of waar je ouder bent geweest of kind, is op aarde in die bepaalde omgeving geïncarneerd. Als de andere voorwaarden enigszins redelijk zijn, gezien je eigen incarnatie behoefte, kies je dus die omgeving.

Er kunnen verschillen van jaren ontstaan, maar die verschillen zijn niet zo belangrijk. En wat zien we dan? Er is een groep die eigenlijk zoekt naar krijgsmacht. Het zijn jagers, die tegelijkertijd verdedigers van een jachtgebied zijn geworden. Deze mensen ontwikkelen zich verder in die richting. Het is heel waarschijnlijk dat ze van daaruit terecht komen in één van de stadstaten. Zij zoeken naar samenhang weerbaarheid en een zekere mate van macht inhoud. Vanuit die stadstaten zullen ze natuurlijk incarneren naar die gebieden waarin hun functie van groter belang is.

Het kan dus zijn dat zij bij voorbeeld terecht komen in de tijd dat de landheren de verdedigers worden van de landbouwers. Uiteindelijk hun heersers. Wanneer dat verder gaat dan zoeken ze natuurlijk weer een vergelijkbare mogelijkheid, maar met grotere ruimte. De kans is groot dat we ze op het hoogtepunt van hun Kretensische beschaving op Kreta aantreffen. Wanneer ze van daaruit verder gaan zullen ze terecht komen in gebieden waar macht een rol speelt. Dat kan net zo goed zijn in de Kalfaten als in laat-Rome, Bysanthzyum.

Ze gaan weer verder. Ze zouden zich waarschijnlijk in de Middeleeuwen òf in Frankrijk, òf in Italië bevinden. Daar ontstaat namelijk een ontwikkeling die voor hen aanvaardbaar is en diezelfde groep kan dan verder gaan en dan incarneren in Engeland, Nederland, Verenigde Staten, Australië. Ze zoeken dan weer een bepaalde vorm van cultuur, van beschaving. En omdat ze toch op de één of andere manier tot elkaar worden aangetrokken al weten ze zelf niet hoe, ontstaan er voor hen wat wij noemen, sympathische banden. Mensen, die je één keer ontmoet en die je ineens mag alsof je elkaar reeds jaren kent.

Vandaar uit ga je dus weer verder. Maar wat zoek je dan? De materialistische beschaving heeft heel waarschijnlijk voor de meeste wanneer ze in deze tijd of kort daarvoor zeggende de twintigste eeuw geïncarneerd zijn, bepaalde onaamgenaamheden meegebracht. Dat is zoeken naar een meer vergeestelijkt element en dan heel waarschijnlijk terecht komen in gebieden waar eigenlijk dictaturen wel bestaan, maar gelijktijdig enorme geloofsbeweging of geestelijke vrijheid mogelijk is.

Maar ook van daaruit gaan ze weer verder. Wanneer we bijvoorbeeld kijken naar de natuurgebondenen, dan vinden we de jagers van Lamurië later terug in Afrika. En we zien hun daarna incarneren in de noordelijke gebieden van Zuid-Amerika en heel waarschijnlijk daarna incarneren in bepaalde Noord-Amerikaanse Indianen stammen of Eskimo's.

De meeste overeenkomsten weer. Van daaruit, wanneer ze nog niet voldoende bereikt hebben, want natuur-mystiek kan ook een bevrijding vormen, dan zullen ze waarschijnlijk in een geestelijke periode als helpers en geleiders op te treden. Neiging tot gidsfunctie is bij dergelijke figuren sterk aanwezig en van daaruit zal hun incarnatie waarschijnlijk gericht zijn op een maatschappijverandering of verbetering wanneer ze weer in hun tijd terecht komen. Is dat duidelijk?

Ik heb, zoals u gevraagd hebt hier, die beide vormen afzonderlijk beschreven. Wat kunnen we uit beide vormen leren? Een incarnatie op zichzelf is vooral in het begin, een toevalsproduct. Het komt eenvoudig voort uit het bereiken van een bepaalde besefswaarde en de behoefte om die te activeren, je wordt mens. Maar wat voor mens dat weet je nog niet. Geestelijk doe je dan toch wel een aantal ervaringen op die dieren niet zo gemakkelijk kennen.

Al is het maar, wat de mens eigen is, je steeds geneigd bent je tegen je noodlot te verzetten. Hoe fatalistisch je je ook voordoet. Hierdoor ontstaan dus allerlei veranderingen, de mens streeft naar beheersing van al wat rond hem is en niet naar een deelwording ervan. Hij heeft de neiging tot dominantie. Die dominantie kan echter alleen zinvol zijn als ze ook een geestelijke betekenis heeft. Het beleven van het ik als een bewust-dominante figuur, plus de emoties daarvan, brengen ook het begrip van gebondenheid tot stand, vooral in de geest.

Door die verbondenheid redelijk intens te beleven zal men dus zoeken naar een weerkaatsing daarvan in een sociale structuur. In die sociale structuur is een deel hebben aan de problemen van anderen, om als het ware met ze verbonden te zijn. Dit brengt over het algemeen mee een herkenning in de geest of van medeleven, dus een sterkere verbondenheid maar nu ook met besef, dan wel de neiging tot isolément, een je terugtrekken uit de gemeenschap. Dat zal in de volgende incarnatie dan weer een rol spelen.

Wat leer je geestelijk? Wanneer ik in een taal spreek die u niet kent dan zult u mij niet verstaan. Met andere woorden, u hebt referentiewaarden nodig, anders kunt u niet begrijpen. Wanneer iemand tot mij spreekt en de helft van zijn woorden kan ik niet begrijpen, kan ik misschien toch begrijpen wat hij bedoelt. Maar wat hij precies heeft gezegd, ontgaat mij. Stel nu voor dat dat geestelijk is, waarbij de bitwisseling dus plaats vindt op een vollediger manier dan wat in de stof meestal het geval is. Ik kan alleen van een ander datgene begrijpen, ontvangen en daar dus op reageren wat in mij alreeds bestaat als mogelijkheid, als erkende mogelijkheid wel te verstaan.

Wanneer ik eigenlijk dus leer, leer ik altijd in overeenstemming die ik eigenlijk al heb. Het leren in de geestelijke fase, is gemeenlijk niet veel meer dan een juister ontdekking van eigen wezen, eigen behoefte en eventueel relaties van het ik met het andere. Hoe meer je ervaart, hoe groter de mogelijkheden worden om met die wereld om je heen in contact te treden en haar te begrijpen. De verbondenheid met die buitenwereld wordt dan ook groter. Dat wordt dan weer in de incarnatie gereflecteerd. Je kunt het herleiden tot een simpele vuistregel die niet altijd, maar bijna altijd opgaat.

Naarmate meer gevoel en weten samenvloeien in een persoon, zal de geestelijke wereld van die persoon meer mogelijkheden en meer inhoud bevatten. Naarmate geestelijk meer wordt beleefd en geleerd op grond van de contacten met anderen, zal men een juistere keuze kunnen maken op de verdere ontwikkeling van het ik in een volgende stoffelijke incarnatie. Ik dacht dat ik daarmee alles wel redelijk had afgesloten. Als u vragen hebt of opmerkingen, gaat u gang.

- + Het is dus eigenlijk een soort groei.
- Je zoudt het ook anders uit kunnen drukken. Het is als het groeiproces van een jonge boom in het bos. Eerst een kwetsbaar plantje, dan langzaam maar zeker een struikachtig geheel, een jonge boom, en dan uiteindelijk iemand die moet worstelen om de hoogte te krijgen, zodat hij ook de zonnestralen kan opvangen net als de andere bomen. Het is dus inderdaad een soort groeiproces. Ik denk dat je dat groeiproces kunt afwisselen om in de plantenwereld te blijven, tussen de actieve fasen van lente en zomer en de passieve fasen van late herfst en winter.

De passieve fase bepaalt de concretisering van het innerlijk, de weerstand, enzovoort, enzovoort. Dus het is enerzijds ontdoen van nutteloze zaken, anderzijds je voorbereiden op de krachtsinspanning van de incarnatie. Ik denk dus dat je zo'n reeks in zijn geheel zoudt kunnen vergelijken met de boom die in het bos woont.

+ Bij die groepsincarnaties, gaan deze individuën aan gene zijde ook samen verder?

- Dat is nooit met zekerheid te zeggen natuurlijk. Bij een vergelijkbaar bewustzijn en een vergelijkbare reeks belevingen ontstaat harmonie. Het is dus waarschijnlijk dat men een voortdurende uitwisseling ook onderling kent. Het is zelfs mogelijk dat men geestelijk als een soort eenheid gaat functioneren tegenover de anderen, die een uitgebreider of ander bewustzijn hebben. Het is dan waarschijnlijk dat ze in de geest samenblijven, tenzij een enkeling innerlijk een andere ontwikkeling heeft doorgemaakt en die valt dan uit de groep. Zijn de bindingen sterk genoeg dan kan hij toch weer getrokken worden naar de incarnatie gebieden waarin de groep voornamelijk is neergeestreden bij de terugkeer naar de stof, maar het is dan toch een soort buitenbeentje.

+ Is het mogelijk dat iemand slechts een gedeelte van zijn persoon laat incarneren?

- Nou nee. Het is wel eens mogelijk dat een splijting ontstaat, maar het komt veel meer voor dat er een samenvoeging is. Dus dat een aantal personen zich als één of twee personen op aarde manifesteren in voertuigen dus. Dat komt meer voor.

Wanneer een band op aarde is aangegaan tussen twee personen en verschillende bewustzijn zijn gekomen tot de aanvaarding gezamenlijk van één lichaam, blijft deze toestand bestaan.

+ Ook in de geest?

- In de stof. Wanneer men terugkeert naar de geest heeft men een wat grotere zelfstandigheid en zou men de band kunnen verbreken, maar over het algemeen is de gemeenschappelijke band dermate belangrijk, dat men samen blijft omdat men als het ware meer mogelijkheden heeft. Dat men zichzelf machteloos gaat voelen zonder de ander om het zo uit te drukken.

+ ?

- Waarom? U weet wat een tableau vivant is? Het zijn een aantal mensen die tezamen iets voorstellen, een allegorie, een imitatie van een schilderij of iets anders. Het zijn afzonderlijke mensen. Wanneer ze samenkomen in dat doel, vormen zij echter tegenover de buitenwereld een eenheid. Een precies gebalanceerde eenheid. Als het doek valt, gaan ze wel weer uit elkaar, maar ze hebben van elkaar geleerd hde ze eigenlijk in zo'n verband reageren. Wanneer er dus weer een tableau vivant noodzakelijk is, is het heel waarschijnlijk dat de deelnemers elkaar zullen vragen: doe jij alsjeblieft ook mee!

Je bent wel zelfstandig, maar voor bepaalde functies zoek je altijd het contact met de ander op, omdat je gezamenlijk meer en beter bent. Het is dus niet zo dat het ego zich oplost zonder meer, het blijft potentiëel aanwezig. Naar de buitenkant toe kan het geheel als één

persoonlijkheid gelden, maar de verschillende persoonlijkheden daarin blijven zichzelf en kunnen voor bepaalde functies als zelfstandige eenheid opereren. Ook naar buiten toe. Maar worden dan niet meer erkend als de persoonlijkheid die het geheel tegenover de buitenwereld presenteert. Kunt u het volgen?

+ Het is dus ook geen strijd in de persoonlijkheid zelf?

- Er is meestal een veelheid van emoties. Bij dergelijke incarnaties zul je heel vaak zien: wat de één als een ramp ervaart, door de ander als bezinnelijk wordt ervaren en als er nog een derde persoonlijkheid bij is, die misschien probeert er juist iets goeds van te maken.

Dat is geen strijd, dat is een elkaar aanvullen. Het is een vergroting van de belevings scala.

+ Is dat de redewaarom sommige mensen je als een gespletenheid voorkomen?

- Dat kan wel, maar wat men op aarde schizofrenie noemt of gespletenheid. komt veel meer voort uit een bepaald onderdrukken van de persoonlijkheid. Dat kan mede een entiteit zijn die geen uitdrukkingen krijgt door uiterlijke omstandigheden, het kan net zo goed een karaktertrek zijn die onderdrukt wordt en die zich dan wanneer de druk te groot wordt als een zelfstandige persoonlijkheid gaat uiten om zo zichzelf te laten gelden.

Inndergelijke gevallen is de fusie zonder meer weer mogelijk. Is het een ziekteverschijnsel dat onder bepaalde omstandigheden opduikt.

+ vraag over de mogelijkheid om zowel in de eerste als in de tweede wereldoorlog op aarde te zijn.

- De mogelijkheid bestaat, maar dan hebben we heel waarschijnlijk te maken met iemand die in de eerste W.O. op een niet normale wijze is overgegaan en dus een enorme behoefte had om zich zo snel mogelijk weer te verstoffelijken. De geestelijke fase is dan versluierd door deze begeerte stoffelijk te leven en de geestelijke leermogelijkheden worden dan praktisch niet gebruikt. Dan krijgen we die continue tijd

+ Iemand schijnt afschuwelijke dingen meegemaakt te hebben in de concentratiekampen van W.O.II. De persoon waarmee hij toen was, schijnt nu zijn dochter te zijn. Is dat mogelijk?

- Ja, het is dus mogelijk dat je in dergelijke zeer snel opeenvolgende incarnaties probeert om evenwichten te veranderen van je stoffelijk bestaan. Het is mogelijk. Het komt niet zo frequent voor als de meesten aannemen en we moeten bij regressietechniek niet vergeten dat het hier niet altijd gaat om reële vroegere levens, daarnaast ook fantasie levens. Eigenlijk beelden uit het onderbewustzijn soms die als een werkelijke levensfase worden geprojecteerd. F

+ Hoe willekeurig is de eerste stap die genomen wordt in een incarnatie-reeks?

- De eerste stap in een incarnatie-reeks wordt onvermijdelijk op het ogenblik dat er een verschil bestaat tussen datgene wat je erkent als jezelf en de wereld daarbuiten. Vanaf dat ogenblik zoek je een bevestiging van jezelf en die bevestiging kan alleen door de kwaliteiten van het ik als het ware meer te definiëren en te registreren. De eerste incarnatie zal dan over het algemeen zijn met zeer elementaire zaken, een rots misschien of zo iets. En vandaar uit misschien meer mobiele zaken, dat kan dan rustig zijn een paar amoeben in dezelfde omgeving, die je als het ware bezielt.

Waarbij dan bovendien tijdelijk een kleine groepsgeest functioneert. Maar je moet eerst ervaring hebben met de verschillende functies van het stoffelijke leven voordat je in staat bent om af te schatten wat

F Nu hij dit heeft ervaren in regressie therapie, is dat soort gevoelens over en is hij eigenlijk een andere persoonlijkheid aan het worden.

het voor je betekent. Dat houdt in dat de eerste incarnaties eigenlijk gewoon instinctief gebeuren, op grond van een erkende mogelijkheid om jezelf werkelijk tegenover de omgeving te stellen bijvoorbeeld. Maar als je eenmaal die mobiele mogelijkheden hebt ervaren, daar kunnen dierlijke zaken tussen zitten, dan krijg je dus de behoefte om niet alleen maar die wereld beter te beschouwen dan andere, maar ook om jezelf beter te definiëren. Daarvoor heb je een andere visie en een andere manier van leven nodig. Dan kom je dus in de richting van de mens.

+ Is de eenheid met één of meerdere personen hier op aarde een voorloper van de eenheid met God?

-Ja, je zoudt het eigenlijk anders moeten formuleren. Het gevoel van absolute verbondenheid of aanvaarding, ongeacht uiterlijke omstandigheden moet je erbij zeggen, is in feite de uitdrukking van een harmonisch vermogen op aarde, dat emotioneel en daarnaast rationeel beleefbaar is. En daardoor als het ware een veel scherpere binding en een juister begrip van binnen mogelijk maakt in de geest. En dat impliceert dat als de binding tussen personen meer gedefiniëerd is, het waarschijnlijker wordt dat deze binding in de geest requirerend blijft bestaan en zelfs geconcipteerd wordt.

Ja nou, ik geloof dat we bijna uitgearneerd zijn.

+ Ik wou nog iets vragen over onze geest, het niveau van onze geest. Heeft ons lichaam ook nog een eigen bewustzijn?

+ Ja, dat heeft het wel degelijk. Je kunt het misschien het best zó vergelijken: een computer, die geprogrammeerd is, heeft als programma een zeker bewustzijn. Zolang er energie is, kan ze op van buiten komende impulsen reageren volgens haar programma. Maar wanneer een afwijking van het programma nodig is, dan moet er een programmeur zijn, die die mogelijkheid daarin legt. De geest is nu als het ware de programmeur van het stoffelijk bewustzijn. Maar leest gelijktijdig de reacties van het stoffelijk bewustzijn af en wanneer daarbij een bepaald energiepeil overschreden wordt, ontstaat als het ware een tweede vastlegging en deze tweede vastlegging is het uittreksel van al het voorgaande en waar de programmeur misschien wel een print-out kan maken van alles wat de computer doet, zal hij die samenvattingen als het ware zelf onthouden.

Ze zijn deel van zijn weten geworden en op die manier ervaart de geest dus de samenvloeiing van emoties en conclusie van een reeks van feiten als een eigen persoonlijk herinneringsgegeven, dat dus verder invloed heeft op de reacties van de geestelijke persoonlijkheid.

+ Wij als mens kunnen toch heel moeilijk proberen het niveau van onze geest te vinden.

- Dat kun je ook niet. Kijk, als de computer de programmeur kan definiëren, zou je hem uiteindelijk kunnen manipuleren en het is duidelijk dat een vergankelijke manipulator een schade zou zijn, een bedreiging van het geestelijk bestaan. Daarom wordt deze situatie onmogelijk gemaakt door bepaalde geestelijke eigenschappen.

+ Door wat voor eigenschappen?

- Een automatische afweer van alles wat bijvoorbeeld naar sleur en automatisme riekt. Een voortdurende behoefte van de geest om een vaststaand denkbeeld toch weer te doorbreken en op andere wijze te benaderen. Dat is dus de geest. Maar de herhaling wordt door de geest afgewezen en wordt niet geregistreerd, omdat de emotionele achtergrond eenvoudig niet voldoende intens kan zijn om die geest voldoende te bereiken om daarin te worden vastgelegd. Te kleurloos. En dan kan de geest wel zeggen: ik wil de print out van mijn leven even zien, dat is meestal na de dood het geval. Dat je even alles wilt zien wat je hebt beleefd, wat je hebt doorgemaakt. En daarbij

blijk je dan ook weer gericht op de emotionele momenten. Al die keren dat de melk overkookt, heb je niets van gemerkt, maar die ene keer dat het net gebeurde toen het bijna een ramp werd wegens de visite en andere dingen, onthou je. Op die manier selecteert de geest en wijst ze elke herhaling af als zijnde niet belangrijk. Tien keer dezelfde emotie is niet belangrijk, één keer de emotie is belangrijk. Wat uit die emotie tot besef voert, kan door een andere vorm van emotie of dezelfde emotie in een andere belevings situatie wel voortvloeien, maar niet uit de repetitie zonder meer.

+ Je hebt soms herinneringen die niets bijzondere lijken, maar die je toch nooit vergeet. Zijn die dan toch belangrijk?

- Ja, die zijn belangrijk. Even denken of ik een voorbeeld weet. In de film "The citizen of Caine" is er één geschenk dat hij als kind heeft gehad en waar^{thet} hij werkelijk verheerlijkt is geweest. Dat is hem later ontnomen en alles en dat is Rosebud, een sleetje. En Rosebud is het raadsel, maar gelijktijdig de motivering van het geheel van zijn bestreven geweest. Rosebud is belangrijker dan al het andere.

Ook al is de man machtig en sterk geworden en heeft hij een heel koninkrijk opgebouwd, ik weet het ook niet precies meer, je kunt je dan voorstellen wat er gaande is. Die kleine details zijn belangrijk. Omdat ze de verklaring vormen van wat je bent geweest en de emoties die daarbij behoren geven dan over het algemeen een zekere progressie te zien in gebeuren of in besef en worden als zodanig wel geregistreerd, maar niet in hun stoffelijke vorm.

Ze zijn dan ook niet zo belangrijk als de oorzaak. Laat ik het zó zeggen: als je zelf allang soepkip bent geworden, dan is je herinnering nog steeds het doorbreken van het ei. Die eerste bevrijding en de verwondering eigenlijk van de wereld, die je binnenschokt.

+ Die schok beleef je dus bij elke incarnatie steeds weer.

- Als je steeds een kip wordt wel. 't Beest kan na die incarnatie naar de politiek gaan of zoiets. Dan kakelen ze nog wel, maar wat ze leggen zijn meestal windeieren. Excuseer. Ik dacht duidelijk gemaakt te hebben waar het eigenlijk om gaat. Niets wat mensen belangrijk vinden, is belangrijk. Niets wat mensen goed noemen is altijd goed, niets wat mensen kwaad noemen is altijd kwaad, Wat ben jij in je beleving ervan en hoe ervaar je? Dat is het belangrijke punt geestelijk gezien. De bewustwording is niet opgebouwd op bepaalde overwegingen of sociale noodzakelijkheden, het is opgebouwd op belevingen en emotie en besef welke samengevoegd bepalend zijn voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid.

+ vraag over belevingen. Zijn die overal hetzelfde?

- Dat is mogelijk. Maar niet altijd even goed omdat je dus een bewustzijns inhoud hebt en de beleving gezocht wordt in overeenstemming met de bestaande bewustzijnsinhoud van de geest. Opdat dóór een aanvullende reeks belevingen daar de inhoud van de geest vervuld wordt en dat beperkt het gebied aanmerkelijk.

Als je het stoffelijk bekijkt, ja dan lijkt het allemaal gelijk.

Maar rijkdom ervaren, ja dat kan je natuurlijk door in een miljoenaars familie geboren te worden, maar dan lukt het je niet. Dan kun je hoogstens armoede leren ervaren. Maar als je geboren wordt in één of andere bidonville dan kan een gevonden korst brood een emotie van rijkdom brengen die geen miljoenair ooit meemaakt.

En dan lijkt het dus strijdig als iemand die naar de beleving van rijkdom zoekt ergens in een bidonville incarneert. Maar in feite is geestelijk gezien die keuze de meest logische.

+ Dus met stoffelijke ideeën heeft het niets te maken?

- Dat is het juist. De stoffelijke waardering is een...ja, hoe moet ik dat noemen? In uw tijd in feite een conventiële waardering.

F. driekwart

Als een gebruiks- of een relatiewaardering. Terwijl dus de geestelijke waardering van het stoffelijk bestaan voor gebaseerd is op een emotionele waardering. U weet dat een mens een emotie over het algemeen beschouwt als een euvel waar je soms van moogt genieten, maar dat je verder op de achtergrond moet laten opdat je anderen niet stoort. Vandaar het grote verschil.

+ En als een mens eens echt de emoties naar de achtergrond duwt, kan dat?
- O, dat is heel goed mogelijk. Innerlijk verstarren. En dan laat je die emoties dus niet naar buiten en dat is niet meer het beheersen, maar het verdringen van de emotie. Als je de emotie verdringt, wordt je in feite tot een machine. Daarmee breng je de rest van je leven, geestelijk gezien, uitermate oninteressant. Je moet je emoties erkennen zoals ze bestaan en er mee leven en er mee werken, ofschoon het niet altijd even prettig is maar gelijktijdig meester blijven van je emoties opdat je stoffelijk beleven niet alle harmonische elementen gaat ontberen.

+ Dus emotionele mensen hebben eigenlijk een stapje voor?
Zolang zij meester blijven van hun emoties, ja. Maar als zij het niet zijn, dan worden zij emotioneel over zaken die eigenlijk herhalingen zijn. Zulke emoties zijn voor de geest zinloos, omdat ze geen verrijking van inhoud betekent. We houden een ingewikkeld verhaal, hè, maar aan de andere kant gaat u nu misschien toch beter begrijpen hoe u in elkaar zit. En waarom u dingen doet die vanuit uw standpunt absoluut onredelijk zijn.

En tóch, gevoelsmatig kunt u op zo'n ogenblik niet anders. Bij voorbeeld bij een vereniging gaan zou voor u sociaal gezien beter zijn en u zoudt misschien wel willen maar op het ogenblik dat u zich moet gaan verplichten daar - nee -. Zoiets. Je moet de vrijheid behouden jezelf te zijn, jezelf te leven. En wanneer er dus voorwaarden zijn waardoor een groot gedeelte van je vrijheid kwijt raakt, dan schrik je daarvoor terug.

Juist omdat je persoonlijke ontwikkeling gebaseerd is op jouw reactie en niet op de gemeenschappelijke regels van het boek. Sommige mensen kunnen dat wel en anderen niet. En degenen die dat niet zouden kunnen, die weten óf wel: ik ben niet beheerst genoeg en het zou tot een enorme ramp voeren, een geschil met de vereniging en dat wil ik eigenlijk niet en anderen die zeggen ja maar, als ik iets be- loof dan moet ik het ook dóen. En daarom beloof ik maar heel weinig, dan kan ik meer doen wat ik zelf juist acht.

Dat is een emotionele reactie, dat wordt niet zo beredeneerd, maar dat hangt samen met hetgeen in het onderbewustzijn aanwezig is. En daarnaast met de geestelijke stuwkracht die het leven in een zekere richting probeert te sturen. Probeert, hè. Want menige geest ontdekt dat het voertuig wat hij heeft maar moeilijk te besturen is. Hij vraagt zich dan wel eens af of er geen stuurbevoegdheid mogelijk zou zijn.

+ Dus er is niet altijd best gekozen?
- Vergeet niet dat je bij je eerste incarnatie maar heel onbewust kiest. Zo naar een ogenblikse situatie, terwijl je niet beseft dat die ieder ogenblik kan veranderen. Je kiest dus geen totale samenhang, maar je incarneert op grond van een enkele stemming of zoiets. Er zijn mensen, ja ik wil vreugde, ik wil liefde beleven en op dat ogenblik is dat er. Hup, wordt de rug met beslag belegd en inderdaad blijft koek en ei. Totdat je er eigenlijk al aan vast zit, blijkt dat er grote ruzies uitbreken, dat er geen middelen zijn en dat je eigenlijk in een groot conflict terecht bent gekomen. Dan kun je zo- lang de geboorte nog geen feit is en na de geboorte kun je het ook

nog wel, je terugtrekken. Maar ja, dan kom je er niet zo gauw meer toe. Omdat je dus weer die binding met een zenuwstelsel met ervaringen moet aangaan.

Hoe ga je dan zo gauw terug?

O, dat is eenvoudig doordat de geest de levenskracht naar haar eigen niveau probeert terug te halen en dan kan het lichaam nog wel even functioneren, maar zonder die toevoer van levenskracht kan het niet blijvend functioneren. Het ontwikkelt dus een fout en het valt als het ware ineen. Dan kunnen we daar een oorzaak voor vinden als we het stoffelijk willen doen. Je kunt wel zeggen dat hier het hart het niet heeft willen doen, daar was het de bloedsomloop of er schijnt hier een verlamming van het zenuwstelsel te zijn opgetreden of een fout in de hersenfunctie, dat kan op verschillende punten liggen.

+ Hoe lang kan dat na de geboorte?

- Gemiddeld twee of drie maanden.

+ Wiegedood?

- Dat kán er mee te maken hebben. Het is gewoon: hé, ik heb tóch verkeerd gekozen, dit is niet wat ik nodig heb. Daarna is de binding met de ervaring en zo geworden, ach u weet de eerste paar maanden dan is het kind alleen nog maar bezig in een wazige wereld aangenaam te onderscheiden van onaangenaam. En wanneer het eenmaal verder definieert en het gaat de vormen zien en allerlei combinaties van vormen, van geluiden, van kleuren gaat verbinden aan een beleving dan is het meestal te laat voor zoiets.

+ vraag over vorige levens en ergens benauwd voor zijn.

- Nou nee, als benauwd ervaren dat komt niet zo vaak voor, maar het is wel zó, de baby heeft over het algemeen en dat kan zelfs lopen tot anderhalf jaar dus tamelijk lang, een betrekkelijk complete recollectie van alle vroegere emotioneel belangrijke incarnaties gekregen. Maar die worden door de nieuwe indrukken overspoeld, de meest intense delen ervan blijven in het onderbewustzijn bestaan, de anderen die verdwijnen praktisch en die zijn bijna niet meer terug te vinden. Maar wanneer u dus aan regressie therapie doet dan haalt u alleen dat naar het onderbewustzijn verdrongene naar voren, maar het zal maar zelden gebeuren dat u veel verder kunt gaan dan dat.

De geestelijke waarde namelijk en het geestelijk bestaan kunt u over het algemeen niet terugroepen omdat daar stoffelijk te weinig associatie mogelijkheden mee / bestaan.

+ Dat begrijp ik niet goed, het is toch de inhoud van de geest zelf?

- Ja..hebt u wel eens geprobeerd een gedicht in een buitenlandse taal te vertalen? Dat wordt heel wat anders. Het kan wel een ritme hebben, maar dan is het anders opgebouwd, het verliest zijn ritme of, wat nog veel erger is, het verliest zijn klank. Daarom is die overdracht dus niet mogelijk.

Er zijn twee talen, het geestelijk bewustzijn dat niet verbaal is, maar in feite vorm- gebaseerd en het stoffelijk bewustzijn dat afhankelijk is van verbale formulering. Die twee verschillen kun je praktisch nooit overbruggen. Het wordt nu zo langzamerhand tijd dat we dit gezellige onderhoud gaan afronden. Toen ik begon heb ik gezegd dat het eigenlijk niet mogelijk was dit onderwerp zo te behandelen als u het stelt omdat de ontwikkeling voor elke mens een andere is. Ik hoop dat ik u dit ondertussen een klein beetje heb laten begrijpen.

Wat de groepsincarnatie betreft heb ik u ook duidelijk gemaakt dat een gemiddeld bewustzijns niveau na een ongeveer gelijksoortig leven

heel vaak vergelijkbare periode van geestelijk bestaan mogelijk maakt voor een incarnatiedrang ontstaat. Daarnaast heb ik met een voorbeeld zo even duidelijk kunnen maken dat er ook mensen zijn die eigenlijk niet tot geestelijk bewustzijn willen komen, die de verstoffelijking onmiddellijk terug zoeken. Het zijn degenen die dat in zéér korte tijd doen, maar ze hebben er toch altijd nog een aantal jaren voor nodig. De enogen die op zéér korte termijn, dat wil zeggen na ongeveer een jaar weer kunnen incarneren, zijn die geesten die een zeer groot bewustzijn bezitten en voor wie de verstoffelijking in feite betekent: taakvervulling die men in zich al was aangegaan en die men nog niet in het vorige lichaam heeft kunnen voltooien.

En nu leeft u op aarde. Mag ik u een raad geven? Houdt u zich niet bezig met het verleden als het niet nodig is. Natuurlijk erg leuk om te weten dat u in een vorig leven "Peru, the Kid" bent geweest of zo iets of Cleopatra, ja die slang, die door een slang gestorven is. Maar ja, dat vergeten de meesten. Ze was mooi en dat vergoedt dan blijkbaar alles schijnbaar. Maar houdt u daar niet mee bezig, alleen wanneer u met een probleem zit dat helemaal niet op te lossen is, kunt u vaak in een vorig leven de verklaring aantreffen voor wat er nu bestaat. Als je er een verklaring voor hebt ontstaat er meestal een grotere beheersbaarheid.

En houdt u ook niet bezig met uw volgende incarnatie, die valt toch anders uit dan u zich stoffelijk kunt voorstellen. En zeg ook niet ach, was ik er maar vanaf, want alleen maar in een verstarring en in een soort status verkeren, kan voor een bewustzijn uitermate pijnlijk worden.

+ Als je het er niet mee eens bent dan moet je toch wat anders voor elkaar zien te krijgen.

- Ik heb u het voorbeeld daarnet gegeven, ik was aan het afsluiten trouwens. Het is heel eenvoudig zó: wanneer je van een taal niet meer kunt verstaan dan een paar woorden, moet je er woorden bij leren om die taal beter te begrijpen. En wanneer je weigert om die woorden er bij te leren, blijf je zitten in een beperkt wereldje met veel onverklaarbaarheden en heel weinig eigen mogelijkheden. Daarom incarneer je, dat noemen wij de incarnatiedrang.

Ben je in staat via harmoniën het leerproces in de geest aanmerkelijk te vergroten, dan verandert de incarnatie noodzaak en kan, onder omstandigheden, de incarnatiedrang voor een lange periode wegvallen. Dat kan duizende jaren zijn. Maar er zal altijd weer een ogenblik komen waarop je zegt nu heb ik mijn grens bereikt, ik heb iets nieuws nodig om deze grens te kunnen doorbreken. Dan ontstaat weer een binding met geest, stof met materie. Misschien word je groepsgeest, misschien ga je op een andere ster het eerste leven begeleiden of op een planeet die voorbij zweeft.

Je weet het niet, maar dan zul je iets moeten zoeken waarbij je dus die vaste stoffelijke waarde hebt om daardoor de beleving als het ware intens te maken. Je kunt niet alleen uit emotie leven of alleen uit verstand leven. Pas waar weten en begrip elkaar aanvullen, ontstaat besef. En nu ik u dat allemaal heb uitgelegd dan zal het u duidelijk zijn dat de door mij gegeven voorbeelden, hoe concreet zij ook mogen zijn, nooit voor iedereen gelijkelijk toepasbaar kunnen zijn. Wees uzelf. Zoek niet teveel terug in uw verleden, zoek niet te veel naar de toekomst, maar probeer in uzelf de kracht, de vrede en de beheersing te vinden waardoor gevoelens mogelijk zijn en toch gelijktijdig het beleven niet door gevoelens bepaald wordt. Ik geloof dat dat voldoende is, ik dank u voor uw aandacht, ik hoop dat het u geïnteresseerd heeft en zo niet, de schuldige zit dáár! (Wijst op de gever van het onderwerp) Goede avond.

28 februari tweede deel.

Goede avond

Zoals u weet, dit deel is voor vragen bestemd dus begint u maar te vragen en ik zal proberen er niet om heen te draaien.

+ Vraag over Nostrodamus. Is er nog 9 jaar te gaan?

- Eén van de vele rekenfouten die op grond van de onbegrepen kwatrijnen van Nostrodamus hebben plaats gevonden. Het is namelijk zo dat de mene omdat hij hem niet begrijpt en tóch datgene wat gebeurd is in de kwatrijnen terug kan vinden, meent dat hij zijn eigen voorspellingen kan rationaliseren door ze aan Nostrodamus vast te hangen. Negen jaar, vergeet u het maar.

+ Langer?

- Ja, precies durf ik het niet te zeggen, maar als we het over het bestaan van de mensheid hebben, kunnen we ongeveer zeggen - twee miljoen. Maar dat is ook niet zo lang.

+ Voor ons lang genoeg.

- Ja, u zal het niet meer meemaken.

+ Maar is er ook iets anders wat onrust gaat geven?

- Er gebeuren allerlei dingen. In de eerste plaats krijgen we verandering van spanningen in de aardkorst, verandering van klimaat, daardoor ontstaan er allerlei anamariën en de mensen hebben dus niet meer het gerichte klimaat waarop zij rekenen kunnen enne waar vroeger hongersnood was daar groeit het rijk en waar het rijk was, daar wordt het misschien hongersnood, weet je wel. Nou ja en op die manier zit je dus eigenlijk met een hele hoop problemen. Daarnaast zijn er economische problemen, de geldhandel is op het ogenblik de baas van de hele wereld!

Maar als die geldhandel voortdurend blijft lenen aan diegenen die niet hebben, komt er een ogenblik dat ze meer heeft uitgeleend dan ze kan missen en dat ze geen terugbetaling krijgt waarop ze meent recht te hebben. En dan kun je dat oplossen met een oorlog, maar als ze die dan zelf moeten financieren zijn ze meteen failliet. Dus gaan ze liever niet failliet.

+ Zou er misschien toch een oorlog komen door dat boek van Rushdie?

- Welnee, ik denk trouwens niet dat er een oorlog komt. De meeste volgelingen van Komeiney weten wel dat hij kinds is. Ze durven het alleen niet te vertellen aan het volk, omdat die dan misschien zouden denken dat veel van zijn vroegere beslissingen ook niet helemaal bij verstand/genomen zijn, begrijpt u?

Hij is dus eigenlijk een heilige tegen wil en dank die bovendien nog in zichzelf gelooft en dat is de grootste ramp.

+ Blijft hij nog lang leven of niet?

- Ik denk dat hij nog een goeie kans heeft om de zestig te halen. Dat haalt hij nog wel. Er is al veel eerder gezegd dat hij zou overlijden, maar die man wordt op een manier in standgehouden, dat is ongehooflijk. Wat ze daar al niet aan besteed hebben! De man heeft al drie hartinfarcten gehad.

+ Eén duwtje van jullie en hij is weg, maar dat mag je natuurlijk niet doen. Zou dat wat uithalen?

- Wanneer Komeiney valt en het is door een ziekte, dan is het insjalla - God wil het - en dan krijgen we een enorme machtsrijd daar. En vergeet niet dat er een hele boel kinderen bij zijn die niets anders meer weten dan soldaatje spelen, wapens en moorden!

+ onverstaanbare vraag.

Dat zit op het ogenblik in de hele fanatieke Moslim beweging. Die zit op het ogenblik in de periode van omstreeks 1600. Nee, niet de kruistochten, de inquisitie! Het idee dat zij de enige waarheid hebben en

dat iedereen dat zo maar moet erkennen! Maar gelukkig zijn ze onderling zodanig verdeeld dat als ze eenmaal beginnen ze elkaar ook afslachten. De rest kan dan wel door de christenen worden opgeruimd, want die denken in zo'n geval ook niet zo christelijk.

+ Gaat de Islam zich over de hele wereld uitspreiden?

- Het fundamentalisme niet. Eigenaardig genoeg is het fundamentalisme op z'n retour, maar het is een politiek machtsmiddel geworden en wordt dus door veel machtgroepen beléden, zonder dat het geloofd wordt.

Maar de Islam zal ongetwijfeld proberen zich te verspreiden. Maar als we rekening houden met de denkrichting van de (onverslaanbaar) die op het ogenblik wel heel sterk is in een aantal van de olie-emiraten, maar die niet sterk is in Perzië.

Dan zullen we ontdekken dat de Islam toch ook een godsdienst is waar je op zijn minst genomen even vriendelijk over kunt denken als over het christendom en het Jodendom. En dan zit er bovendien één ding bij: dat de goede Islamiet zich nauwkeuriger houdt aan de wet en de traditie dan de Christen ooit heeft gedaan.

+ Is dat dan zo'n verdienste precies langs het lijntje te lopen?

- Zolang je zelf niet denkt, is het beter om te lopen langs de uitgelegde lijn. Zodat je datgene wat je gelooft en datgene wat je doet als eenheid ervaart, dan dat je enerzijds een geloof belijdt en het met je daden gelijktijdig verloochent.

Een Christen is iemand die zich Christen noemt, daarbij vergetend dat het betekent te leven volgens de leer van Christus. Hij hoopt dan ook gered te worden, maar terwijl hij deze hoop koestert trapt hij anderen de vernieling in.

+ Dat zijn alleen die orthodoxe Christenen.

- Ja, dat zijn de spekjoden van het christendom.

+ Als die Khomeiny overlijdt, waar zou hij dan terecht komen?

- Zeer waarschijnlijk zal hij een lange tijd in zijn eigen onfeilbaarheid gevangen blijven, daarna meer en meer gekweld worden door al degenen die door zijn schuld zijn omgekomen. Hij zal zich afvragen waar het paradijs blijft en uiteindelijk reïncarneren om toch nog een keer naar de houries te kunnen.

O neem me niet kwalijk, dat was niet netjes hé, jullie leggen dat weer anders uit.

+ Hebben jullie over het algemeen het nieuwe aanvaard of zijn jullie toch bij het oude gebleven?

- Nou, we hebben onze nieuwe taak voor een groot gedeelte aanvaard, ja. We zijn nog bezig om bepaalde ingrepen en bepaalde werkwijzen verder te ontwikkelen. Er zijn op het ogenblik zeventien zwaartepunten voor de Orde, die de taak {overgenomen heeft op die punten invloed uit te oefenen.

+ En waar bestaat dat uit?

- Het beïnvloeden en inspireren van mensen, het bevorderen of afremmen van bepaalde ontdekkingen, het beïnvloeden van de volksmentaliteit voor zover dat mogelijk is, enzovoort, enzovoort. Als je merkt in jezelf dat iets goed is, dat je het doet. Weet u, mooie theoriën zijn er zoveel in de wereld, laat ik eventjes een leuk voorbeeld geven. Men ontdekt dat er onmiddellijke steun nodig is, de gelden zijn zelfs beschikbaar in een land waar het er ellendig aan toe gaat. Maar... om daar plannen voor te maken en uiteindelijk het project te starten zijn er gemiddeld twee en half tot drie jaar nodig. Omdat men weet dat dat niet gaat, houdt men een t.v.actie en van die gelden koopt men datgene wat de industrie graag kwijt wil en wat ze daar toevallig zouden kunnen gebruiken. Dat zijn allemaal van die dingen...als je het zo bekijkt dus. Je kunt niet wer-

ken volgens een strategisch plan in een wereld waarin de veranderingen zo ontzettend snel optreden, dat je heel slagvaardig moet zijn om bij te blijven. En dat moeten we de mensen aan hun verstand brengen. En voor uzelf is het dus doodgewoon : als u ontdekt dat moet gedaan worden, doe het dan.

+ Ik zou niet weten wat.

- Ik wil niet hatelijk zijn en zeggen wacht tot je bij ons bent, maar er is heus nog genoeg te doen.

+ Voor die mensen die honger lijden, ik zou niet weten wat.

- Maar hier wel, als je morgen rondkijkt in dit gebouw kun je aan het werk gaan en dan (rest onverstaanbaar door gehoest)

Eén van de meest merkwaardige dingen zijn die moderne vormen van weldadigheid. Die houden zich bij voorkeur bezig met die zaken die aan het andere einde van de wereld gebeuren en om dat te kunnen doen, ontkent men in feite de nood van zijn naaste buur.

+ Onverstaanbare vraag.

- Waarom? Geweldadigheid verwerp ik, maar weldadig dat wil zeggen goede daden stellen en wanneer weldadigheid dus een uitings systeem wordt, jadan zit je natuurlijk ook verkeerd. Dan krijg je die mensen die een bal geven om de armen te helpen en die dan uiteindelijk na een grootse avond met heel veel mensen trots constateren dat het een geslaagde avond was en we hebben zelfs nog vijftig gulden over voor de armen!

Je moet maar zo denken: zelfs de waarheid is onecht, fraude is onbekend.

+ Vraag over milieuvervuiling.

- Het is niet uw grootste vijand geworden, maar het heeft een onvermijdelijke verandering in het ecologisch evenwicht op aarde gebracht en die kun je niet meer terugdraaien. Je kunt niet meer terug naar wat er is geweest. Maar jullie hebben de technische en andere mogelijkheden om je aan te passen. Dus om over te gaan op een andere manier van leven. Alleen dat kost je je werkgelegenheid en daar gaat zoveel kapitaal verloren. Dat is de rem.

Maar u kunt eenvoudig niet meer terug naar de wereld van vroeger. En binnenkort komt het zover: er zijn bepaalde streken wanneer ze daar bij ongeluk frisse lucht ruiken dan gaan ze flauwvallen. Ze kunnen er niet meer tegen. Ze hebben de verpeste lucht gewoon nodig.

+ Maar hoe ziet u hier een aanpassing?

- De aanpassing voor u is dat uw milieu de mogelijkheid krijgt om zich zoveel mogelijk te herstellen, geef de planten de mogelijkheid om weer te leven, gebruik voor het bestrijden van kwalen insecten of gewassen en niet chemische middelen.

Laat de bodem eens een keer wat meer rusten. Ga niet met kunstmest oogsten afdwingen die eigenlijk voor je eigen buurt overbodig zijn. Leer weer terug te gaan naar de directe relatie tussen behoefte en productie. En als de mensen dat doen, wordt het niet zo lux meer voor een hele boel mensen.

+ Maar hoe denken ze aan Uw kant dat gedwongen voor elkaar te krijgen?

- Nou, wij kunnen dat niet gedwongen voor elkaar krijgen, maar we kunnen wel een paar dingetjes doen. Kijk, als je een fabriek hebt die toch al in moeilijkheden verkeert omdat ze voor milieuverontreiniging dit en dat... dan dat onmiddellijk veranderen, dat krijg je niet voor elkaar. Maar stel je nou voor dat die fabriek in brand vliegt! Als ze gaan restaureren zullen ze meteen aanpassen aan de werkelijke noodzaak.

Begrijpt u? Niet dat ik zeg dat u moet brandstichten.

+ Er wordt wel gezegd over probleemvervuiling: hoe meer wij er een probleem van maken, hoe groter het probleem wordt.

- Natuurlijk. Het probleem moet u niet zien als een probleem. U moet

u dat
kost je je
werkgelegen-
heid

gewoon kijken naar wat u nodig hebt om nú werkelijk te kunnen leven. En tja, suiker is niet gezond, tomaten zijn giftig en u moet vooral kijken dat u altijd volkoren brood eet want u hebt vezels nodig. Aardappelen zijn op het ogenblik wel gezond. Met appelen moet u uitkijken, want die zijn bespoten! En sinaasappelen en ander citrus fruit is meestal geverfd en bespoten, dus moet je ook voorzichtig mee zijn. Bovenstaande woorden werden op zeer spottende toon gezegd.

Met andere woorden: bijt maar op een houtje. Het water is ook ongezond en verontreinigd. Ja, wat zeggen de mensen dan? Dan drinken ze bier. En dat is weer chemisch geconserveerd, dus nog veel gevaarlijker. De onzin! Je moet niet gaan zoeken naar de gevaren, je moet gaan zoeken naar de positieve mogelijkheden. Zolang als je gevaren bestrijdt kom je nergens! Maar als je het positieve bevordert, bereik je iets.

Er is een heel bekend boerengezegde: zorg dat de wintertarwe op tijd is gezaaid, dan zal ze opkomen en het onkruid verstikken, maar zaai haar te laat en het onkruid verstikt de tarwe.

+ vraag over het gebruik van een filter voor water.

- Kijk, als er een verontreiniging is van bacteriologische aard dan is water koken goed, maar dan doet een filter weer niets. Als het water te hard is en teveel kalk en een paar andere stoffen dan kun je ze er wel uitfiltreren. Maar als er chemische oplossingen en wat zware metalen inzitten dan geloof ik niet dat je ze met een filter eruit krijgt.

En als je dan veel langdurige bezinking toepast (trienswerking)? plus een langdurige biologische behandeling en dan gaat het. Maar ik dacht dat je dat weer niet met een eenvoudig apparaat/voert. v kunt

+ Maar worden wij daar niet een beetje resistent voor?
- Natuurlijk! Leven is altijd overleven van de sterkste. En als je nu kijkt naar de wereld, als je steeds maar blijft zorgen dat er niets fout kan gaan, dan komt er steeds meer bij. En nu kunnen de kerken wel roepen dat er nog meer bij kan, het mannetje op de maan wijst al: alleen maar staanplaatsen.

Wat zich niet aan kan passen, zal eraan tenonder gaan. Onvermijdelijk. Het is altijd zo geweest en dat kun je niet ongedaan maken al zou je het als mens misschien willen uit menselijke overweging. Het is zo dat op het ogenblik deze bevolking mits stabiel door de aarde makkelijk van al wat ze nodig heeft voorzien kan worden. Maar als je kijkt wat de verdubblingstijd is en twee keer verdubbling en niemand kan er op aarde goed leven.

Dan is er alleen maar een kwestie van onderling tergend langzaam ten onder gaan. Het mensenleven niet meer respecteren, jezelf leven bezorgen door anderen te doden. Dat vergeten de mensen. We hebben in 1959 al eens gesproken over dit onderwerp. We hebben gezegd dat als de mens zijn eigen voortplantingstempo kan verminderen, dan zal dat inderdaad voor de mens een grote zegen zijn, want dan zal zijn wereld weliswaar geen groeiende economie en dergelijke meer hebben, maar daar staat tegenover dat iedereen de mogelijkheid heeft om menswaardig te leven.

Maar als je de groei ziet zoals ze op het ogenblik plaats vindt, zien we dat daar waar welvaart bestaat de voortplanting aanmerkelijk is gedaald. Terwijl juist daar waar de grootste nood en armoede bestaat in feite het voortplantingstempo zich nog steeds versnelt. Ik weet wel waarom, oudedagsvoorziening, maar dat is dus de fout en daar moet je iets aan doen, al is het maar om de ouderen zekerheid te geven of wat anders. Je moet af van deze ongelimiteerde bevolkingsgroei, waarbij twee dus zes of tien voortbrengen. Je moet terug naar de periode waarbij twee twee of ten hoogste drie voortbrengen.

?
trienswerking

Dan krijgen we namelijk het tempo dat de vergroting van de bevolking aangroei wordt gecompenseerd door de op den duur, veroudering is overal, dus de sterfte dat weer op gaat vangen. En dan krijg je een basis die gelijkmatig is. Maar wat zeggen alle mensen? We moeten steeds groeien. Dat is natuurlijk erg leuk als je onbeperkte ruimte hebt. Maar als u in een hokje zit en ze meisten u vet, dan komt er een ogenblik dat òf het hok barst òf u!

En als het hok zo stevig is als een planeet is het duidelijk wie er barst. En nu hebben ze een nieuwe slogan :samen delen. Maar ik een beetje meer dan jij.

+ Dus de Chinezen hebben het werkelijk goed gedaan.

- De Chinezen, omdat het probleem bij hen niet economisch mee bepaald werd maar dus zuiver sociologisch bestond en sociografisch registreerbaar was, hebben die maatregelen getroffen waardoor beperking van bevolkingsgroei gelijktijdig de groei van de sociale gemeenschap indirect van de welvaart mogelijk werd.

+ Wie zorgt dan in China voor de ouderen?

- Dat doet de gemeenschap. Wanneer de gemeenschap halveert, dan halveren de ouderen mee.

+ Ja, daarna.

- Het is heel eenvoudig. De fout is hier dat men zegt: de jongeren moeten werken, opdat de ouderen kunnen rusten. Terwijl de ouderen de mensen zijn met de ervaring, met de vaardigheid, mag hun tempo dan misschien iets lager liggen? Maar zij kunnen meer en zij kunnen beter! Maar net als zij zover zijn dat zij ook nog wat bezinnelijk gaan worden en dat zij dus verantwoord zouden kunnen verder gaan, worden ze eruit geschopt want daar moet een kind komen. Dat weet nog van niets, dat heeft hoogstens schoolwijsheid. En die (is over het algemeen tegenwoordig een beperkte hoeveelheid kennis gekruid met eigenwijsheid.

Die argumenten ken ik allemaal wel. Maar ze zijn niet reëel.

+ Dus we gaan straks weer langer werken?

- Denkt u niet dat dat gezonder zou zijn?

+ Ik wel.

- Niet werken als robots, maar een beetje meer speling, onder elkaar ook nog. Zodat je aan de hand van hetgeen je presteert eigenlijk gelijktijdig voldoening ervaart en bovendien status wint.

+ Maar wat wou u dan met de jongeren doen?

- Dat is heel eenvoudig. Als de jongeren eenvoudig werk aangeboden wordt en als dat niet in overeenstemming is met hun opleiding, tsja je kunt natuurlijk op kosten van je ouders leven als die het goed vinden, maar niet op kosten van de gemeenschap. Dan zou er heel veel werk gedaan kunnen worden, dat nu ongedaan blijft.

En de dingen zouden beter gedaan kunnen worden dan op het ogenblik omdat men over meer hulpkrachten zou beschikken. Ik vind het best dat jongeren steun krijgen, maar laat ze er iets tegenover stellen. En hetgeen wat ze er op het ogenblik tegenover stellen is pretentie, eisen en over het algemeen: als ik het niet krijg dan pik ik het wel.

+ Dus een economische crisis zou wel goed zijn?

- Ja, en nu komen we nog niet aan een economische crisis toe, maar er zijn een paar dingen die er heel dicht bij staan. Kijk naar wat er door ons gezegd is onder meer in 1952 en '55 en '63 waar wij duidelijk hebben gesteld dat het jaar 1987 tot '89 in feite een kroonjaar is en wanneer dan de vrede bewaard blijft, is de kans groot dat geen verdere wereldoorlog in afzienbare tijd uitbreekt.

Maar wèl zullen, onder anderen door blokvorming de economische eenheden en structuren aanmerkelijk veranderen, waarbij we op den

duur komen tot continentale blokken, die onderling wel handelrelaties hebben maar gelijktijdig zich tegen elkaar tot op zekere hoogte beschermen. We hebben ook gezegd dat in 1991 ongeveer begint de samenwerking, de gemeenschappelijke opbouw, die uit de verwarring voortkomt. En dan zal het waarschijnlijk duren tot iets voorbij het jaar 2000 voordat de zaak werkelijk zó aan de gang is dat iedereen inziet dat medewerking noodzakelijk is. Onvermijdelijk is. En dan krijgen we omstreeks 2025 de gemeenschappelijkheid van het werk en dan ontstaat de nieuwe periode waarin de nieuwe levenshouding geen leuze meer is, maar een levenshouding.

Ik vind één van de krankzinnigste dingen van deze tijd dat mensen staken voor meer werkgelegenheid en gelijktijdig voor verkorting van eigen arbeidstijd. Ik vind die stakingen begrijpelijk, omdat het succes dat ermee behaald kan worden het bestaansrecht van de vakbonden vergroot. Maar een werkelijk sociale houding zou uitgaan van de vraag: doen wij iets wat goed is of slecht voor de gemeenschap? En ik zie de goed betaalde chemische bedrijven nog niet staken, maar wel de drukkers die in feite de schade, die daardoor wordt veroorzaakt aan den volke kond zouden doen.

Dan weet u dus welk deel ik met die stakeholders af zou willen vegen.
+ Vraag over het onderwijs.

- Het onderwijs is langzaam maar zeker zo toegesneden op de behoeften van de leerling dat de behoefte van de maatschappij meer en meer verwaarloost. Daarnaast is men uitgegaan van een persoonlijke ontwikkelings- en duldings techniek die nooit gehanteerd kan worden van volwassenen tegenover het kind. Hoogstens door kinderen onderling, die wreed en hard tegen elkaar zijn. Zodoende zal men het onderwijs naar een vast kader, een vaste prestatienorm terug moeten brengen, waar het ook aan gebonden is, daarnaast een discipline die niet alleen op school voor het leren, maar uiteindelijk voor de hele maatschappij noodzakelijk is.

Het begrip dat je binnen een gemeenschap je daaraan aan moet passen, omdat de gemeenschap als geheel anders niet verder kan. En misschien ook het onderwijzend personeel. Dàcht ik, ik weet het niet zeker hoor. Er zijn onderwijzers die wat taalonderricht best zouden kunnen gebruiken als je ziet hoe ze zich plegen te uiten in woord en geschrift! Als je die dus als norm ziet voor hetgeen in het onderwijs belangrijk dan is dat in woord en geschrift.

Er is dus ook onder de onderwijzers een voortdurende drang geweest om het onderwijs te kunnen aanpassen. Ze wilden dus van een al te vaste rooster onder meer af en daarnaast een beetje meer mogelijkheid voor de kinderen, want die waren thuis niet meer aan discipline gewend, dus op school zeer opstandig. Het resultaat is geweest dat men van bovenaf heeft gezegd: hoe kunnen we het gemakkelijker maken?

En dat is al begonnen: niet zoo, maar zó. Eerst de taalveranderingen aanpassen, natuurlijk, dat maakte de zaak eenvoudiger, daar ben ik het mee eens. Maar toen hebben anderen gedacht, als je daar een reputatie mee kunt krijgen, zullen wij ook wat veranderen. En nu is er zoveel veranderd dat het enige dat niet veranderd is, is de radeeloosheid van degenen die ermee moeten werken.

En dat betekent ook weer dat alles uit de ambtelijke sfeer terug moet naar de mensen die er werkelijk mee werken. Maar dat kan alleen wanneer je de mensen die ermee moeten werken, ook een basis geeft waardoor ze ermee kunnen werken. En zo zou ik zeggen, als je het onderwijs bekijkt dan zou je moeten beginnen het althans de nieuwe kwekeling of hoe heten ze tegenwoordig, die zou je dus weer moeten

opvoeden in een veel stricter geheel. Misschien met minder keuzevakken en zo en een klein beetje meer nadruk op rechtschrijven, op handschrift en dergelijke. En dan zou je gelijktijdig een bijscholing moeten beginnen voor degenen die nu in het onderwijs staan. En een uiteindelijke vorm en een voor iedereen bindend rooster van prestatie, niet van lesuren en zo voor elke klas moeten vaststellen en daarnaast de verplichting stellen dat de leerlin die niet aan de eisen van dat rooster kan voldoen, dus zijn klas doubleert.

Dat lijkt misschien kostbaar, maar het is veel goedkoper dan een wereld vol met stommelingen te hebben, die uiteindelijk óf bij de vakbond terecht komen óf in de politiek.

+ Er is een tijdje geleden iets gezegd over een ramp met een kern centrale. Is dat al gebeurd?

- Er heeft er één plaatsgevonden, overigens heel aardig weggewerkt. Dat is in midden Frankrijk geweest. Er is een enorme uitgroeiing geweest, plus uitstoot van radio-actieve gassen. Het is geminimaliseerd, maar er zijn toch wel wat slachtoffers bij gevallen en een deel van de omgeving is voor de komende honderd jaar aardig verziekt.

Daar horen wij niets van omdat de belangen van de kern-industrie nu eenmaal sterker tellen dan de noodzaak om de gemeenschap te beschermen.

+ Kunt u nagaan op welk moment dat is geweest om in de krant van die datum te kijken of daar toch misschien iets over staat.

- Dat is geweest waarschijnlijk ongeveer zes weken geleden in midden of zuid Frankrijk, ik weet het niet precies. Als u dat dan een klein beetje bekijkt, dan zal ik niet uit de school klappen, maar ik wil u wel vertellen dat er ook in België een aantal ongelukken zijn geweest. Dat er in Duitsland twee ongelukken zijn geweest met kern centrales, waarbij één in het noorden bijna fataal werd in de buurt van de plaatsen dus.

Maar de meldingen daarvan worden onderdrukt omdat men bang is voor een Tsjernobyl effect, waardoor de hele atoom energie plat zou komen te liggen. Journalisten weten hiervan. Een deel hiervan is in kranten, voor radio en t.v. behandeld, maar...men heeft het niet op de eerste pagina durven zetten, want de kranten zijn sterk afhankelijk van datgene wat zij extra krijgen aan adverteerders en andere toelagen, radio en t.v. zijn -of ze het willen of niet- enigermate politiek afhankelijk. Zij kunnen dus alleen wanneer het gaat om zaken die niet onmiddellijk ingrijpen in de economie wel eens open zijn en opener dan andere willen.

Maar als het gaat om het vallen van een heel kabinet en van een regering nou, dan garandeer ik u dat Duitsland 1 en Duitsland 2 en de Franse radio en t.v. zoals ook de Spaanse radio en t.v. trouwens onmiddellijk een stapje terug doen. Ze melden het wel, maar ze vervolgen het niet.

+ En de kerncentrale bij Dodewaard?

- Ja, ik vind dat de naam ervan zeer passend is. Maar ik geloof niet dat in Nederland de gevaren zo erg groot zijn, omdat de Nederlander zelfs in dit bedrijf toch iets voorzichtiger is. Er treden fouten op, maar men is dan eerder geneigd het zaakje stil te leggen. Terwijl men in andere landen, in de Ver. Staten is dat meermalen gebeurd, vaak zegt nou, dat foutje werken we zó wel weg, we moeten aan het werk blijven.

+ Hebben kankergevallen in die buurt er mee te maken?

- Het kan ermee te maken hebben, er zijn wel lozingen en dergelijke dingen geweest, maar niet van grote omvang. Ik kan ook wijzen op

Engeland, waar zelfs op 27 plaatsen een toenemende anemie geconstateerd wordt, dus van bloedarmoede en bloedkanker. En dat is voor een groot gedeelte aanwijsbaar het gevolg van te hoge straling in die gebieden. Hetzij dat hier atoomcentrales werken die bij voorbeeld afvloeien, Engeland heeft zoets van acht of tien centrales die onmiddellijk in de Ierse zee radio-actief water lozen. Dat is toch onzin eigenlijk, hè.

Je kunt een hoop geld sparen door het niet plaatsen van kern centrales, maar aan de andere kant... Dus of je nu hier zit te suffen met je vakantie-geld over de ellende die er is of er elders plezier mee hebt, het risico blijft ongeveer gelijk.

Zijn die kerncentrales noodzakelijk?

Het is niet noodzakelijk. Het is economisch noodzakelijk dat wat op het ogenblik werkzaam is, nog tenminste twintig jaar werkzaam blijft. Voor de organisatie namelijk.

Zonne energie zou inderdaad in veel grotere mate gewonnen kunnen worden dan nu het geval is. Er zou veel meer mogelijkheid bestaan om van waterenergie gebruik te maken, we hebben steenkool. Daarnaast moeten wij ons goed realiseren dat een beperkt gebruik van gewone stoom heel goed mogelijk is. Kolencentrales met een voldoende beveiliging tegen vliegias kan inderdaad zonder al te grote verontreiniging heel veel brengen en verontreinigt het milieu minder blijvend dan een atoomcentrale.

Maar het is economisch niet haalbaar. Ook het energie-verbruik moet groeien en de mensen doen heel gehoorzaam wat hun is gezegd. Als ze tegenwoordig broodsnijden hebben ze een electrisch mes nodig. Maar je kan het ook breken met je hand als je wil. En zo zijn er meer van die dingen. Een groot gedeelte van het verkeer zou afgeschaft moeten worden. Mag ook niet gezegd worden, maar het is wel waar.

Er zijn andere methoden te vinden om een beperkt plaatselijk verkeer mogelijk te maken zonder verontreiniging. Er bestaan op het ogenblik electrisch aangedreven voertuigen, die vier tot zes personen kunnen meenemen over afstanden per lading van ongeveer 120 kilometer. Voor het meeste buurtverkeer meer dan voldoende vooral als je een klein laadstation gebruikt. En dan ben je van een hele hoop van de grote verontreinigingen af. Dat zal op den duur gebeuren. Maar voorlopig zitten we ook weer vast aan de eisen van de industrie.

En u weet wat de eisen van de industrie zijn. Zo weinig mogelijk kosten en een zo groot mogelijke afzet.

+ Zonneenergie hebben wij daar genoeg zon voor?

- Ongetwijfeld. Je kunt met zonne energie in een winter als deze bij voorbeeld zonder verdere stook- en verwarmingskosten uitkomen omdat het gemiddeld uren zonneschijn zodanig is geweest dat de kracht van de zon alleen voldoende was zonder reserve op te slaan dag en nacht redelijke warmte had met uitzondering van ongeveer tien dagen in deze winterperiode.

+ Kun je de zomerwarmte op de één of andere manier sparen of zo?

- Ik denk dat de zomer redelijk warm wordt, het is afhankelijk van wat er in de komende twee of drie maanden gebeurt. Maar het is heel waarschijnlijk dat die zomer voor Europa vochtig blijft. Er is namelijk een droge winter geweest en de ervaring leert dat een droge periode door een aantal anticyclonen wordt opgevolgd, welke de neiging hebben zeker wanneer ze in de normale rotatie richting ontstaan om zeer veel neerslag te brengen over Europa.

Dan komen we langzaam maar zeker aan het einde van het betoog zou ik zeggen. Per slot van rekening heb ik nu hetzelfde gedaan als

het radio journaal. Ik sluit ook met het weerbericht. Ja en een enkele keer komt er dan nog iets over een politieke samenkomst hier of daar, dat is dan een heen- en weer bericht en uiteindelijk komen ze dan soms nog aandragen met wat als zij zien als goed nieuws. Dat is wat de t.v. u dan verder zal brengen en dat is meestal geen nieuws.

+ Hebt ù goed nieuws?

- Even kijken. O ja, ik heb voor de meesten heb ik goed nieuws. Jullie hebben een week achter de rug waarin het allemaal nogal krikkemikkig ging.

+ Dat kun je wel zeggen, ja. (algemeen gelach)

- Dat is praktisch afgelopen en vanaf vier, vijf maart ervaren ^{we} een aanmerkelijke verbetering en die zal vermoedelijk zes, zeven weken aanhouden. Dan ben je weer op adem en dan kun je er weer tegen.

+ En dan? Zitten we dan weer in de ellende?

- Nou nee, ellende is iets wat je zelf maakt.

+ Het kroonjaar waar u het zopas over had dat moet toch bijna voorbij zijn.

- Dat is bijna voorbij ja. Het duurt nog een paar maanden, we zitten in de laatste periode waarin we nog oorlogshandelingen hier en daar kunnen verwachten. Daarna wordt de kans steeds kleiner, behalve natuurlijk plaatselijke geweldadigheden. Die blijven nog bestaan tot ongeveer bijna in het jaar 2100. Ik ben uitgepraat, het weerbericht is geweest.

+ Ja, we krijgen nog reclame.

- Ik heet geen Loukie, hoor. U wilt nog een paar bruikbare tips, hoor ik? Als je denkt dat je moet wanhopen, zoek één lichtpunt en staar je daarop blind. Als anderen zeggen dat het onmogelijk is, moet je daar niet in geloven voordat je het aan jezelf zelf hebt bewezen. Als anderen zeggen: dit is waarheid, stel haar op de proef en vind zo je eigen waarheid. Geloof in de zin van alle dingen en in de onzinnigheid van alle verklaring. Besef dat wetenschap pas schappelijk kan zijn wanneer weten gedragen wordt door verantwoordelijkheid. En ten laatste: onthoud dat zondaars in uw ogen degenen zijn die betrapt werden. En kijk even naar u zelf. Dat lijkt me meer dan genoeg. Ik kan nog wel even doorgaan, maar ik moet sluiten, anders krijg ik ruzie met het medium en dat wil ik nu ook op het scheiden van de markt niet meer hebben. Drie onderwerpen voor het schone woord a.u.b.

+ vrede - toekomst - heden

- Als we in het heden vrede hebben met de toekomst, is er geen toekomst.

Het heden is verwarring, de chaos van het onbeseft
 die zich tot ordening verheft en zo zichzelf prijst
 als vinger die naar toekomst wijst, die werkelijk nooit kan bestaan.
 Omdat de vrede zal vergaan wanneer mijn wegen verder gaan
 die men nu als juist voor het jaar 2000 wel verstaat.
 Maar wil je vrede, wil je leven
 begrijp wat anderen in zich zijn.
 Wees niet zo moedig om de pijn van anderen maar te misachten.
 Word meester van je eigen pijn, van eigen voelen en gedachten.
 Wanneer je vrede wilt, dan moet je vrede geven.
 Wanneer je leven wilt, laat anderen ook leven.
 Wanneer je zoekt naar werkelijkheid, leer zelf waar te zijn
 en ervaar eens anders leugens niet als belediging en pijn
 maar als het onbeseft dat uit zichzelf verdergaat totdat het heden
 eindelijk zich en daardoor toekomst ook verstaat en uit zichzelf
 het licht kan bouwen van vreugd en vrede.
 Van werkelijkheid waarin de mens de mens steeds bijstaat
 en niet de mens de mens misleidt.
 En zoek je naar de werkelijkheden
 die achter het Al verborgen zijn,
 bedenk de kracht van geestelijk leven
 de kracht die aan de geest gegeven en verder gaat,
 Die vaste lijn die aarde en geest verbindt zal altijd voort bestaan.
 Omdat de stof telkenmale weer,
 de geest niet meer zal vergaan.
 Beseft de tijdelijkheid der dingen,
 heb vrede met wat nu bestaat opdat de toekomst
 u een mogelijkheid tot vrede laat en u niet ondergaat
 aan dromen die nooit in werkelijkheid kunnen leven en bestaan.
 Bevrijd uzelve van de waan en leef in het heden met het heden.
 De toekomst brengt zichzelf voort, maar luister tot wat in uw
 wezen bestaat en als u vrede hoort, dan zal de toekomst vrede geven.

-.--.-.-.-.-.-.-.-.-.-

+ Mooi.

- En het is nog waar ook. Op zo'n ogenblik heb ik in gedachten: je kent toch meer dan je dacht, maar laten we dat nu maar vergeten want ik moet eindigen. Het was gezellig met jullie. Ik hoop dat ik niet al te veel tenen heb beroerd of zo iets. Zou het het geval zijn dan vergeef het mij maar, het is niet opzettelijk. Bedankt, tot ziens en een prettige avond verder.

+ Bedankt.